

Да обрусимъ тѣзъ снѣжни калпаци
по фиданкитѣ, дето тежатъ —
де що има прекършени рѣсови
да подпреме съсъ нѣкой-другъ пржтъ.

Имотъ храни, кога го преглеждашъ,
немарйшъ ли го — ще запустѣй,
а пъкъ нѣмаме въ друго надежда,
отъ което да се преживѣй.

Пакъ сполай, че направихъ тѣзъ кжши
въ онуй време кога бѣхъ по-младъ —
кой ти днесъ марангозитѣ търси, —
моя тънъкъ и скжпъ занаятъ!

Но и кжшитѣ вече се вгърбиха,
а подновата иска пари,
вредъ мазилкитѣ имъ се покъртиха,
то добре, че бръшляна ги крий.